No. 103. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 27 Augustus.

INGEZONDEN STUKKEN.

De Begrooting voor 1842 en 1843.

Het *Handelsblad* bevatte in zijne laatste nummers een tweetal wél geschrevene, zeer gemoedelijke artikelen over die begrooting.

Het klaagde, en teregt, dat men geene vorderingen van eenig gewigt maakt in het *bezuinigen*, hetwelk nogtans volstrekt onvermijdelijk is, zal ons crediet vooruit gaan, zullen wij de tot het hoogst mogelijke peil opgevoerde belastingen van den middelstand en de minvermogende klasse kunnen verminderen; zullen wij eenen noodpenning kunnen overhouden voor onverhoopte gebeurtenissen, en alsdan niet weder dadelijk tot het maken van nieuwe schulden de toevlugt moeten nemen.

Een zeer ongelukkig denkbeeld van den minister ROCHUSSEN (het *H. B.* merkte dit zeer juist op,) is: dat de lasten niet zwaarder zouden zijn dan vroeger, dat zij gevoegelijk, zoo als zij bestaan, kunnen gedragen worden.

Wij zijn van oordeel, dat dit denkbeeld ten eenemale onjuist is.

Waaruit mag Z. Exc. hetzelve geput hebben?

Uit het bedrag der uitgaven van die vroegere tijden, welke door de gewone middelen moesten bestreden worden?

Maar dit zou alleen bewijzen, dat de natie *in* 'T ALGEMEEN nu niet meer aan lasten opbragt, dan vroeger; geenszins, dat het grootste getal der individu's niet veel zwaarder naar evenredigheid zijner inkomsten belast is, dan destijds. De onevenredigheid in de verdeeling, de te groote quota's van den middelstand en de mingegoeden, [illegible] uit en veroorzaken den druk. Wanneer eene gemeente van 1000 zielen, om een eenvoudig voorbeeld aan te halen, eenen omslag te betalen heeft van *f* 1000 en die ook in een voorleden tijdvak betaalde; wanneer men echter in dit laatste zorgde, dat $\frac{2}{3}$ van dien omslag ten laste kwam van de 300 meest gegoeden, en het overige ten laste van de 700 mingegoeden, dan zullen deze laatsten slechts een' ligten last gedragen hebben; maar wanneer men NU de $\frac{2}{3}$ of nog meer, door de 700 minvermogenden doet dragen, dan zullen zij het *dubbele* betalen van dat vroegere, en bijgevolg *eens zoo zwaar* belast zijn, dan toen.

Zal men nu, wanneer zij over eenen verzwaarden last klagen, kunnen volstaan met hun te zeggen: De lasten *der gemeente* zijn niet zwaarder dan vroeger; derhalve kunt *gy* uw quota wel daarin dragen, en beklaagt gij u te onregte over druk. Dat zou waarlijk eene fraaije redenering zijn!

De minister, om gelijk te hebben, zou moeten kunnen bewijzen:

dat, in dat vroeger tijdvak, een burgerman met een bepaald bedrag aan verdiensten, evenveel betalen moest in het *patentregt*, in de verder *beschrevene ryksmiddelen*, in de *gemeente-* en *polderlasten*; en dan daarenboven, dat het leven in dat tijdvak, waaronder ook het onderwijs en de opvoeding zijner kinderen, enz., enz., even duur was, als voor den *tegenwoordigen* burger; en eindelijk, dat de tegenwoordige burgerman doorgaande even veel *bezit*, als in dat tijdvak de burgerman bezat; want ook het *bezit* van goederen, die inkomsten geven, welke de Staat niet belast, stelt in staat, om lasten te dragen en verligt dezelve.

Nam Z. Exc. eens de rekeningen van steden en gemeenten van het door Z. Exc. in voordeel zijner stelling aangevoerde tijdvak, en onderzocht eens, welke behoeften die steden en gemeenten *toen* hadden, en welke zij *nu* hebben; welke plaatselijke lasten er *toen* op den burger en handwerksman drukten, en welke er *nu* op drukken; tot welken prijs *toen* de eerste noodwendigheden des levens konden worden aangekocht, en wat er *nu* voor moet besteed worden; dan zou Z. Exc., zoo wij meenen, tot een geheel ander resultaat komen, dan dezelve nu verkregen heeft.

Hierbij komt nog eene zwaarwigtige opmerking, die Z. Exc. niet schijnt gemaakt te hebben, dat namelijk, ten gevolge der beschaving, der veranderde zeden en gebruiken, — de behoeften van allerlei aard bij vergelijking met een vroeger tijdvak zeer aanmerkelijk zijn vermenigvuldigd; ten gevolge waarvan een inkomen van eene gegevene hoegrootheid thans veel minder beteekent dan des-

« Maar dit is meestal *weelde*," zegt men, « en deze kan » gemist worden."

« De burgerman van vroeger tijdvak leefde meer een- « voudig, waarom doet de tegenwoordige burger niet ins- « gelijks?"

Omdat Gij-zelf hem dit in vele opzigten verhindert, antwoorden wij.

Gij-zelf bevordert de beschaving en daarmede de meerdere behoeften, en — gij verdient er dank voor. Gij onderwijst en beschaaft b. v. de mindere klassen, maakt dezelve daardoor vatbaar voor hooger, voor meerder genot, breidt hare kennis, haren gezigtskring, hare bekwaamheden en gelijktijdig hare *behoeften* uit; maar noodzaakt ook tevens dáárdoor den middelstand, aan *zyne* kinderen een onderwijs, eene opvoeding, eenen graad van kennis en beschaving te verschaffen, die hen de plaats in den stand waarin zij zich bevinden, met eer en waardigheid kunnen doen vervullen, die hen niet doen achter staan bij de kinderen van genen stand; en gij *verpligt* den middelstand daardoor tot veel aanzienlijker uitgaven voor de opvoeding zijner kinderen, gij doet meerdere behoeften ook voor *hem* geboren worden, dan waarin de burger van een vroeger tijdvak had te voorzien.

Doet hij die uitgaven *niet*, hij en zijne kinderen worden weldra in hunnen stand niet meer geacht, en de voornaamste middelen, om er in voort te komen, achting en de noodige kundigheden, — gaan tevens te loor.

Zoo ook nog met andere zaken. Gij kent aan het voorkomen, aan het *kleed*, zelfs aan de levenswijze van den man, in den regel een niet onbelangrijk gewigt toe.

Dat voorbeeld dringt door, en de man, die nog een kleed draagt naar de snede der mode van voor drie jaren, daalt, wanneer hij zich voor U vertoont, ongeveer een gelijk getal trappen in uwe schatting en goeden dunk.

Insgelijks zijne echtgenoot, zijne kinderen, zijne huishouding.

Gaven de hoofden, de voorgangers en toongevers des volks het voorbeeld van eenvoudigheid en spaarzaamheid, de burger, die hen niet navolgde, zou zich belagchelijk maken of doen minachten.

Nu moet hij zulks, door het omgekeerde voorbeeld altans op zekeren afstand, te volgen, trachten te ontgaan.

Wij weten het, de algemeene toestand van Europa, van de ons omringende volken kan uwe handelingen, uw voorbeeld doen verschoonen, maar die toestand brengt geene meerdere inkomsten in de kas van den *Nederlandschen* burger; en van daar dat hij, — zijnde en vertoonende, wat hij verpligt wordt te *zijn en te vertoonen*, den druk gevoelt van uwe zware belastingen, die, al betaalde ook de burger van een vroeger tijdvak *evenveel* als hij, in Rijks- en Plaatselijke lasten, (hetgeen wij echter niet kunnen toestemmen) door *dezen* echter, bij *mindere* behoeften, dit *minder* gevoelde en gemakkelijker droeg.

De vergelijking gaat dus in zeer vele opzigten mank, en de Minister kan en mag er geene gerustestellende gevolgtrekkingen uit maken.

Wij moeten aannemen, dat Z. Exc. niet heeft onderzocht, niet heeft overwogen, wat wij hier neder stelden: wij zouden hem anders moeten verdenken, zijne overtuiging opgeofferd, tegen zijn gemoed te hebben gesproken, alleen uit zucht, om zijne begrooting, met de altijd even zware lasten voor het volk door te drijven, — en zulks door te beweren, dat de lasten niet zwaarder zijn, dan in een vroeger tijdvak en gevoegelijk kunnen gedragen worden; en door die bewering alzoo *in 't algemeen* toe te passen, *ook* op den talrijken middelstand, *ook* op den nog talrijker stand der minvermogenden.

Men ziet het, wij beamen in vele opzigten de beschouwingen en redeneringen van het *Handelsblad*. Wij doen dit vooral ook, met opzigt tot den ontvangpost van *f* 12.000.000 waarop men bij de begrooting uit de baten der Overzeesche bezittingen gerekend heeft, en voor welke geen solide grond van zekerheid *kan* bestaan, dat zij werkelijk zullen kunnen ontvangen worden.

De te gunstige verwachtigen van den, bij ons overigens altijd hooggeschatten, VAN DEN BOSCH hebben inder- [illegible] CHUSSEN zijne taak zoo uiterst moeijelijk maken. Moge hij-zelf, daardoor geleerd, zich alsnu niet door illusien laten wegslepen, en door te grootsche verwachtingen zich gewigtige teleurstellingen en het verlies van het vertrouwen der natie voorbereiden.

Om billijk te zijn, moeten wij nu evenwel ook hier de opmerking neder stellen, dat, indien het totaal der begrooting voor de natie hoogst teleurstellend is, dit ten onregte geheel of zelfs maar in hoofdzaak aan den finance-minister te wijten is. Wanneer *andere* ministers hardnekkig op het hooge cijfer voor hun Departement staan blijven; wanneer de ministerraad, de kabinetsraad, de staatsraad, en wie weet welke raden nog meer? daaraan hun zegel hechten; wanneer de grondwet, en deze vooral, aan de natie voor als nog onevenredige, bijna hadden wij gezegd onverantwoordelijke lasten, en de voorziening in eene schromelijk kostbare staatshuishouding, voor een zoo klein volk, blijft opleggen, dan kan aan den heer ROCHUSSEN billijkerwijze dit alles niet worden te laste gelegd; maar alleen *dit*, dat hij zulk eenen stand van zaken zou trachten te verdedigen, liever dan met eere zijne portefeuille in de handen van zijne Vorst neder te leggen met de betuiging: « ik beproefde te vergeefsch, Sire! mijn « vaderland te redden. Uwe Majesteit moge dit met de « andere raadslieden, die Hoogstdenzelven omgeven, be- « proeven. Tot instandhouding van het *bestaande* mede « te werken, ligt buiten mijn bereik." Luisterrijke voorbeelden van zulk een gedrag bieden andere landen Z. Exc. bij menigte aan. En eene *burgerkroon* bezit *ook* hare waarde.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 22 Augustus. Ons Journal bevatte dezer dagen het volgende zonderlinge verhaal: « Een lid van de Duitsche familie *van Rummers* heeft, na zich aan de zonderlingste zotheid overgegeven te hebben, een einde aan zijn leven gemaakt. Sedert reeds twintig jaren liet hij zich alle zes maanden eene nieuwe doodkist maken, die hij dan paste, maar nimmer naar zijn genoegen vond. Wanneer de schrijnwerker de kist te huis bragt, waren het tusschen den leveraar en den besteller eindelooze beredeneringen en zwarigheden en oplossingen, als tusschen een dandy en zijn kleedermaker. De Duitscher plaatste zich geheel in de tegen eenen muur gestelde kist, en dan was het: *Neen, dat is niet naar myn zin; hy is te lang; hy is te breed; hy zit my niet gemakkelyk aan de schouders*. Twaalf schrijnwerkers hadden reeds voor dezen zonderlinge gewerkt, zonder het immer naar zijn genoegen te treffen. Een laatste is eindelijk gelukkiger geweest; hierop heeft hij verklaard thans wel te vrede van de wereld te kunnen scheiden en vergif ingenomen hebbende heeft hij zijne vrienden doen bijeen roepen; deze hebben hem uitnemend opgeruimd gevonden, daar hij, zeide hij, regt in zijn schik was, van eindelijk, behoorlijk omkleed, naar de andere wereld te kunnen verreizen."

FRANKRIJK.

PARIJS, den 21 Augustus. Laatstleden Maandag heeft er des namiddags, in de straat *des Lavandières St. Oportune*, eene zware vechtpartij tusschen eenige sjouwerlieden en kruijers plaats gehad. Het vechten duurde reeds meer dan een uur en reeds lag er menig held van beide zijden met wonden overdekt op den grond, waardoor de woede der overige nog steeds feller en feller werd aangezet, zoo dat men te regt begon te vreezen, dat er dooden zouden zijn, eer dat de gewapende magt, wier hulp men was gaan inroepen, zou kunnen tusschen beide komen. De vrees hiervoor bragt de bewoners der straat op het gelukkige denkbeeld, om uit al de ramen der onderscheiden verdiepingen, emmers met water op de

vechtenden uit te gieten, of dit verkoelingsmiddel voldoende mogt zijn om hen te scheiden; er was in een oogenblik een zware zondvloed en de uitkomst was zoo als men gehoopt had, het gevecht nam een einde; bijna tegelijker tijd verschenen er stedelijke wachten en politie-dienaren, maar de rust hersteld zijnde, en niemand eenige klagt inleverende, hadden er geene arrestatiën plaats; de politie-dienaren wilden evenwel niet voor niet gekomen zijn en begrepen alzoo proces-verbaal te maken tegen degenen, die water uit de ramen gegoten hadden. De herstellers van den vrede zullen alzoo de eenigen zijn, die zich wegens rustverstoring te verdedigen zullen hebben.

— De onlusten over de telling voor de belasting verspreiden zich ook in het noorden; ten minste in Rijssel hebben verregaande wanorden plaats gehad. Zes compagnien der nationale garde zijn opgerukt, en hebben het oproerig volk gestild, hetwelk met straatsteenen op de linietroepen wierpen. Verscheidene personen zijn daardoor gewond. De kurassiers hebben eene barricade op de [illegible] de heer *Longhayen*, commissaris-centraal, aan het hoofd van een detachement linietroepen, en sommeerde de menigte, om uit elkander te gaan. Op het oogenblik, dat hij een der heethoofden wilde arresteeren, ontstond er tusschen de troepen en de rustverstoorders een gevecht. De heer *Longhayen* werd met een bajonetsteek boven de zij ter nedergeworpen; zijne wond is echter niet doodelijk. Verscheidene andere militairen zijn gekwetst. Op vele straten zijn de reverbères vernield en de glazen in de huizen verbrijzeld.

— De zeemagt van Engeland, Frankrijk en de Vereenigde Staten wordt aldus begroot: Engeland heeft 27,895 koopvaardijschepen, 181,642 matrozen en 565 oorlogschepen; Frankrijk 5,391 koopvaardijschepen, 35,000 matrozen en 350 oorlogschepen; de Vereenigde Staten 16,686 koopvaardijschepen, 108,000 matrozen en 68 oorlogschepen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, den 26. Augustus. Gisteren was het de dag, bestemd tot de plegtige ontblooting van het Standbeeld, binnen onze muren opgerigt ter eere van den onsterfelijken ***Michiel Adriaanszoon de Ruyter***, welke vaderlandsche feestviering met de hooge tegenwoordigheid van Z. M onzen geliefden [illegible] en geëerbiedigden Koning, en van Hoogstdeszelfs Doorluchtige Zonen is vereerd geworden.

Reeds in den morgen bekwam onze stad een feestelijk aanzien door de menigte van vlaggen, die van alle openbare en de meeste bijzondere gebouwen waren uitgestoken, terwijl dat gedeelte der stad, hetwelk door Z. M. zou worden gepasseerd, grootendeels, gelijk ook nog andere straten en kaaijen met groen en bloemen versierd waren, en de langzamerhand vermeerderende toevloed van vreemdelingen uit onderscheidene oorden des vaderlands, hetzij als genoodigden tot de plegtigheden, hetzij uit eigene beweging, belangstellend herwaarts gekomen, de geboorteplaats van den grooten zeeheld eene hartverheffende levendigheid bijzette.

Nadat het klokkenspel te 7 ure in den morgen den aanvang der plegtigheden had aangekondigd, begaven zich zoovelen, als men van toegangkaartjes had kunnen voorzien, ten 9 ure en daaromstreeks naar de Groote St. Jacobskerk, ten einde daar eene op het feest toepasselijke redevoering te hooren uit den mond des beroemden vaderlandschen redenaars, dien de Commissie, met de oprigting van het Standbeeld belast, hiertoe had uitgenoodigd.

Intusschen kwam Z. M. (wiens aankomst door 51, gelijk Hoogstdeszelfs vertrek door 50 kanonschoten werd aangekondigd), vergezeld door HH. KK. HH. de Prins *van Oranje*, Prins *Alexander* en Prins *Hendrik*, van Middelburg aan en werd op het grondgebied der stad door den Edel Achtbaren Heer Burgemeester dezer stad en de Militaire Autoriteit ontvangen, terwijl tevens aan Z. M. werd voorgesteld en met welgevallen aangenomen eene Eerewacht uit ingezetenen dezer stad, die door eene goede houding en smaakvolle kleeding zich gunstig onderscheidde; nadat Z. M. op het glacis der vesting de aldaar geschaarde schutterij en troepen had geinspecteerd, werd Hoogstdezelve naar het stadhuis geleid, alwaar aan alle burgerlijke en militaire autoriteiten audientie werd verleend, en vanwaar Hoogstdezelve zich naar de kerk begaf. Hier werd de Koning, benevens de Prinsen en verder gevolg ontvangen door de Commissie, die zich met andere autoriteiten en personen van den *Prinsentuin* in plegtigen optogt naar de kerk had begeven. Na eene fraaije muzijk sprak de Hoogleeraar *A. des Amori van der Hoeven*, eene overschoone feestrede uit, waarin de Hoogleeraar den éénigen *de Ruyter* als moedigen held, onvergelijkelijk vlootvoogd, deugdzamen mensch en edelen Christen in grootsche en breede trekken maalde, daarna in het bijzonder het woord rigtende tot Z. M. den held van Quatre-bras, die hulde kwam toebrengen aan den held van Chattam, en tot Z. K. H. Prins *Hendrik*, die in den stand is getreden, welken *de Ruyter* voor altijd verheerlijkt heeft.

Deze indrukwekkende en roerende feestrede, welke evenzeer den redenaar als het voorwerp vereerde, werd gevolgd door het zingen eener *cantate*, voor deze gelegenheid vervaardigd door onzen stadgenoot, den Heer *A. Ruysch*, en waarvan de muzijk was gesteld door den Wel Ed. Gestr. Heer *D. J. Reese*, militaire Onder-Intendant der Provincie.

De stoet begaf zich vervolgens met Z. M. en de Prinsen naar de plaats van het Standbeeld, van hetwelk de vlaggen, die het nog bedekten, op een gegeven teeken werden weggenomen en ieder der aanschouwers het heerlijk kunstgevrocht bewonderde, dat door eene meesterhand, die des ken kunstenaars *L. Royer* gebeiteld, en in de fabrijk der Heeren *Paul van Vlissingen* en *Dudok van Heel*, uit ijzer gegoten, deze Heeren en de vaderlandsche kunst, aan een zoo vaderlandsch onderwerp besteed, alle eer aandoet.

Onmiddellijk na de ontblooting verschenen de overste *Ferguons* aan het hoofd zijner officieren en een 40 tal matroozen voor het Standbeeld en bragt alzoo de marme de eerste hulde aan den grooten Vlootvoogd door het zingen der matrozen van een hartelijk lied, naar woorden van Mr. *A. F. Sefflé*, den lof vermeldende van hem, die matroos geweest was, gelijk zij, en wiens nagedachtenis heilig blijft aan Vorst en Vaderland; waarna een lid der Commissie, de Wel-Ed. Heer *P. J. Zynen*, eene korte en hartelijke aanspraak hield, en vervolgens in eene daartoe bestemde tent aan Z. M. en andere hooge personnadjen eenige ververschingen werden aangeboden. Het behaagde aan Z. M. zoo aan de Redenaars, als aan de Commissie en de zangers en zangeressen [illegible] dingen te kennen te geven; terwijl Z. M. vervolgens, door de Commissie begeleid de ter dezer gelegenheid geopende tentoonstelling bezigtigde van schilderijen, hoofdzakelijk van Zeeuwsche meesters en liefhebbers, en van Oudheden, betrekking hebbende op zeehelden en mannen, die in het gebied van kunsten en wetenschappen hebben uitgemunt. Daarna heeft Z. M. 's Rijks werf bezigtigd, en is onder de levendige vreugdbetuiging der volksmenigte naar Middelburg teruggereden.

Des namiddags te 3 uren had op en bij een schip, in het midden der Pottekaai liggende, onder directie van den Heer *P. J. Smidt*, het volksspel van boegsprietloopen en palingbijten plaats; en des avonds eene algemeene illuminatie der Stad, welke door het ongunstige weder niet overal zoo fraai een schouwspel opleverde, als de welwillendheid der Ingezetenen, of de ijver der Marine en aan het stedelijk bestuur en andere vereenigingen inzonderheid van de Commissie, die de decoratie bij het Standbeeld had doen oprigten en deze verlichte, bedoeld had; maar die nogthans vele aanschouwers in eene feestelijke stemming hield, met de plegtigheid van den dag overeenkomende, en ondubbelzinnige blijken droeg van liefde voor Koning en Vaderland en van vereering der nagedachtenis van den grooten Nederlander, die de schrik was den onmetelijken oceaans. Eene eerepoort, met toepasselijke versierselen zelve achter het Standbeeld, en eene piramide ter wederzijde van hetzelve, met vermelding der voornaamste heldendaden van de grooten *de Ruyter*, waren geillumineerd en bleven het, zoover het weder dit vergunde, gelijk ook alle de overige binnen deze Stad opgerigte eerepoorten, welke alle smaakvol daargesteld en fraai versierd te noemen waren; als bij het binnenkomen der Stad, van de werklieden der uitrusting, — voor het hotel der marine, in de Walstraat, op de Steenenbeer, en op den Nieuwen dijk, welke laatste door het loodswezen over het loodskantoor was opgerigt.

Ons bestek gedoogt niet, meer dan eene oppervlakkige beschrijving te geven van deze, het vaderlandsche hart hoog verheffende feestviering, wij hopen dat eene betere pen de gedachtenis van den onvergetelijken 25. Augustus 1841 te Vlissingen aan de nakomelingschap zal overbrengen, maar kunnen deze weinig regelen niet eindigen, dan met lof over de goede orde die bij allen heeft geheerscht; met dank aan alle besturen die daartoe het hunne hebben toegebragten, en inzonderheid aan de commissie, die met onvermoeiden ijver alles heeft bezorgd en zich daardoor op de blijvende erkentenis van elke Nederlander eene billijke aanspraak heeft verworven, en voor wie de herinnering aan hetgeen zij met den benoemden redenaar tot dit vaderlandsche feest mogt toebrengen belooning zal zijn even zoet, als de gedachten van het zijne te hebben gedaan tot vereering van eenen der grootste Nederlanders weren zal voor den edelen Koning, die weet wat heldenmoed is, en daarom zijne koninglijke Zonen herwaarts bragt, om hier te toonen wat het zeggen wil bij zijne landgenooten onsterfelijk te zijn!

— Volgens gerucht, hetwelk echter bevestiging vereischt, zou het bestaand stelsel van lager- en middelbaar-onderwijs, met eenige wijzigingen, behouden blijven, en tot die wijzigingen de meer algemeene daarstelling van schoolcommissien, ook ten platten lande, behooren, waarin men bij voorkeur de geestelijken zoo zien opgenomen.

— De Afdeeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben zich in de laatste dagen bezig gehouden met het onderzoeken van verschillende aanhangige ontwerpen van wet van finantiëlen aard.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

26 Augustus 1841.

De Nederlandsche Mudde.		De Nederlandsche Mudde.	
O. Walchers. Tarwe	*f* 11,00	Haver	*f* 3,50
Nieuwe dito . . .	« 10,50	Walsch. Paardenb.	« 5.50
N. Zeeuwsche dito	« 10,00	Zeeuwsche dito .	« 5,20
O. Zeeuwsche Rogge	« 7,00	Raapolie .	*f* 52.½ p. vat.
N. dito	« 5,75	Patentolie .	« 57,00 « «
Nieuwe Winter Garst	« 4.25	Lijnolie .	« 40,00 « «
N. Zomer dito . .	« 4,00	Lijnkoeken	*f* 00,00 de 100 st.
Koolzaad . . .	« 13,00		

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 cent. Masteluinbrood 17 cent. Roggenbrood 14 en eene halve cent.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 27. Augustus. Sedert den 24. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Minerva; C. Mulders, Stockholm, pik en teer; The Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoederen en passagiers; die Speculant, H. Rofer, St. Petersburg, lijnzaad; Gondola, J. Rennz, Cowes, katoen; de Victorie, Radkiobing, tarwe; der 6 Soskende, C. Stousland, Christiaansand, houtwaren.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

La Belle Alliance, A. van den Bussine, schors, Cork; Friede, H. Jongebloed, ballast, Gigon; Europa, J. A. Valader, stukgoederen, Havre de Grace; The Daij, C. Larbalestien, dakpannen, IJersey; Maria Theresia, B. A. Schumacker, ballast, Trapano; Champion, B. Warrin, ballast, Boston; Catharina, H. Hansen, schors, Liverpool; Lovelij, L. Gremer, zink, Havre de Grace; Jupiter, E. Hertoghe, suiker, Zante; Loochristij, T. Cornelis, ballast, Liverpool; The Skaw, R. [illegible], ballast, [illegible]; [illegible]ge Johanna, P. C. Dillewijns, schors, Londen; Marij, P. Gress, schors, Dublin; Hebren, P. B. Carr, ballast, Charlestown; les Deux Soeurs, C. van der Steen, schors, Liverpool; Carl, J. C. Nieberding, stukgoederen, Vera-Cruz; Jeannette Marie, T. Meulenbroek, stukgoederen, Constantinopel; Leopold 1, C. Zoetelief, schors, Cork; Ornen, H. Hansen, ballast, St. Ubes; la Victorine, P. le Malin, zink, Havre de Grace; Eliza, R. Talbot, stukgoederen, New-York; Swea, Godberson, ballast, Gothenburg; The Thomas, J. Holmes, raapkoek, Yarmouth; Rem Brand, P. Garling, amunitie, Alexandrien.

Van Vlissingen gezeild:

Ceres, A. Schaap, tabak, Taro.

Van Gend gezeild:

Alida, T. Emmings, ballast, Port a Port; Geonjeane, C. Breckwoldt, ballast, Goole; Simhua, P. Wippel, ballast, St Ubes; Arethuse, A. Baxter, ballast, Boston.

MIDDELBURG, den 20. Augustus. Den 18. is naar zee gezeild de Engelsche brik John en Mary, kapitein J. Laverick, naar Newcastle, met ballast.

En heden het schip Mercurius, kapitein Kooger naar Batavia, beide van deze stad.

ADVERTENTIEN.

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.